

- 2.2. Във всички случаи с оглед на разбирането на съществена клауза, по-конкретно на IRPH [референтен индекс за ипотечните кредити], необходимо ли е да се предоставя информация, или да се дава гласност относно следните факти или данни или относно част от тях:
- обяснения относно начина на определяне на референтния индекс, тоест предоставяне на информация, че освен номиналния лихвен процент този индекс включва и комисионите и останалите разходи, че се касае за проста непрегледена средна стойност, че продавачът или доставчикът е длъжен да знае и да уведомява за обстоятелството, че се прилага отрицателен спред и че предоставените данни не са публично достояние, за разлика от другия обичаен индекс — Euribor;
  - обяснения относно минали и бъдещи колебания на IRPH чрез предоставяне и публикуване на графики, показващи по ясен и разбираем за потребителя начин колебанията на този специфичен индекс спрямо Euribor — обичайният индекс за обезпечените с ипотека кредити.
- 2.3. Ако Съдът на Европейския съюз приеме, че запитващата юрисдикция трябва да прецени неравноправния характер на договорните клаузи и да определи всички последици, произтичащи от националното право, непредоставянето на информация относно посочените факти или данни прави ли клаузата неразбираема, тъй като тя е неясна за средния потребител (член 4, параграф 2 от Директива 93/13), или непредоставянето на информацията предполага нежелателно поведение от страна на продавача или доставчика, поради което потребителят не би приел кредитът му да се определя спрямо IRPH, ако беше надлежно информиран?
- 3) Ако клаузата относно IRPH CAJAS бъде обявена за недействителна, при липса на споразумение, или ако то е по-неблагоприятно за потребителя, коя от следните две последици би била в съответствие с член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13:
- приспособяване на договора чрез прилагане на обичаен заместващ индекс, тъй като става дума за договор, който е свързан главно с наличието на изгодна лихва за кредитната институция, [която има качеството на] продавач или доставчик, или
  - преустановяване на прилагането на лихвения процент, като единственото задължение в този случай е за погасяване на главницата по отпуснатия кредит в определения от кредитодателя или кредитополучателя срок?

⁽¹⁾ Референтен индекс за ипотечните кредити на спестовните каси.

⁽²⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 16 февруари 2018 г. — A-PACK CZ, s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-127/18)

(2018/C 152/23)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: A-PACK CZ, s.r.o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

- Може ли при съобразяване с принципите на данъчен неутралитет и на пропорционалност член 90, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че допуска чрез дерогация държавите членки да предвиждат условия, които в определени случаи изключват намаляване на данъчната основа при пълно или частично неплащане на цената?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, в разрез с целта на член 90 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ли е национално законодателство, ако то не позволява на задължено по данъка върху добавената стойност лице да коригира размера на този данък, когато той е станал изискуем за облагаема доставка на друго данъчнозадължено лице, което го е платило само частично или изобщо не го е платило и което впоследствие е престанало да бъде задължено по данъка върху добавената стойност лице?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Иск, предявен на 28 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-164/18)

(2018/C 152/24)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano и G. von Rintelen)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се обяви, че като до 18 април 2016 г. не е приело всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година (¹), или във всички случаи като не е уведомило Комисията за приемането на тези разпоредби, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по член 51, параграф 1 от тази директива,
- в съответствие с член 260, параграф 3 ДФЕС на Кралство Испания да се наложи периодична имуществена санкция в размер на 61 964,32 EUR на ден, считано от датата на постановяване на съдебното решение, с което се обявява неизпълнението на задължението за приемане, или във всички случаи, за уведомяване на Комисията за приемането на разпоредбите, необходими за спазване на Директива 2014/23/ЕС,
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета във вътрешното право е изтекъл на 18 април 2016 г.

(¹) Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

Иск, предявен на 28 февруари 2018 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-165/18)

(2018/C 152/25)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Ondrůšek, E. Sanfrutos Cano и G. von Rintelen)

Ответник: Кралство Испания